

Duizend-en-een nachten & gedachten...
DEEL II

'Het mysterie van de Farao's !'

©2020 - 1ste druk.
Uitgegeven door Drukkerij Uitgegevenboek.be
Auteur : Steve Geerts.
Eindredactie : Alice Nicolas.

Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt en/of verveelvoudigd door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever :

Steve Geerts & Maurice Steege

B&B Bourgeoisie***
Rue de la passerelle 15
6830 Frahan (Rochehaut)
+32473723775
info@benbbourgeoisie.be
www.benbbourgeoisie.be

Duizend-en-een nachten & gedachten Deel II ...

Dagboek : 'Het mysterie van de Farao's !'

Inleiding

Bijna honderd dagen voor het vertrek, bij het boeken van onze tweede reis naar Egypte en tevens ook het vervolg van ons avontuur van duizend-en-een-nacht, is mijn geest met de daarbij gepaarde duizend-en-een gedachten die door mijn hoofd flitsen, nog eerder zeer ontspannen en relaxed...

Je weet immers al ongeveer wat er je te wachten staat en welke indrukken en vreemde gevoelens het land en de bevolking op je zullen uitoefenen, waardoor je enigszins zowel de verre reis alsook de 'cultuurshock' leert te relativiseren...

Om niet al te veel stil te staan bij de reis in het verschiet, probeer ik er ook daadwerkelijk niet al te veel aan te denken. Als je op iets wacht duurt de tijd meestal véél langer dan wanneer je er minder aandacht aan besteedt.

De gasten vliegen af en aan, vergelijkbaar met een kolonie werkbijen die onder het toezicht van de imker hun juiste kamertje in de ondertussen uitgroeide honingraat van kamers trachten te vinden...

Met als enig verschil dat het vakantie-bijen of vakantie-gangers zijn en geen werk-bijen en dat ze vrijwillig en voor hun ontspanning naar onze B&B komen en dus niet hoeven te werken !

Nooit hadden we kunnen dromen dat ons oorspronkelijk klein bedrijfje met slechts twee kamers zou uitgroeien tot een heus vakantieparadijs met maar liefst een dozijn aan kamers, goed voor het onderbrengen van zo'n slordige dertig gasten...

“Zoals voorzien zijn de feestdagen dan ook letterlijk en figuurlijk voorbijgevlogen...”

Vòòr het vertrek

Vandaag 10 januari 2019 nog maar 'drie dagen' vòòr ons geplande vertrek, begin ik diezelfde kriebelende vakantie-bijen, maar ditmaal in 'mijn' onderbuik te voelen. Een vakantiegevoel dat het ganse seizoen van maart tot december enkel voor de gasten was weggelegd...

“Nu is het ónze beurt !”

Het blijft toch een verre en idyllische bestemming : "Egypte !" Aan de ene kant is de wereld waar we in leven qua informatietijdperk voor de mens anno éénnentwintigste eeuw exponentieel vergroot. Daar men door het netwerk van multimediatelevisiekanalen en het zogeheten "World Wide Web", al het mogelijke nieuws der kleinste uithoeken van de wereld kan vernemen...

De andere zijde van de medaille is dan weer te moeten concluderen dat de wereld daarentegen qua afstanden betrekkelijk kleiner geworden is, want een vroeger haast irreële afstand van België naar Egypte wat werkelijk als een wereldreis werd aanzien, is nu een makkelijke en reële te overbruggen afstand geworden...

Waarbij het heden aanvoelt alsof je de hele wereld in je handpalmen kan omsluiten, aangezien je tegenwoordig in enkele uren tijd naar Afrika kan vliegen en enige tijd later zonder al te veel moeite, op Egyptische bodem voet aan wal kunt zetten... Iets wat vijftig jaar geleden nog ondenkbaar was ! Aangezien we nu enkele dagen vóór het geplande vertrek de Bed & Breakfast reeds op voorhand gesloten hebben, om ons rustig kunnen voor te bereiden, betrap ik mezelf erop dat ik nu meer de kans heb te gaan nadenken over de vlucht. Daarenboven is er de wirwar aan nieuwsberichten die tot mij doordringen, waarbij er net onlangs op 28 december 2019 het één of ander doorgedraaid individu een aanslag gepleegd heeft vlak bij de piramides van Gizeh. Een lokale Egyptische reisgids en twee Taiwanezen zijn hierbij omgekomen. Wat een timing ! Denk ik dan bij mezelf. Uitgerekend enkele dagen vooraleer wij naar Egypte vertrekken moet er zo'n dergelijk voorval in de media verschijnen, waardoor je toch even duizend-en-een beelden in je hoofd de revue ziet passeren ...

Aan de andere kant gebeuren er meer dergelijke aanslagen en aanvallen van zulke terroristen en wetende dat er dagelijks duizenden vluchten plaatsvinden, waarbij ontelbare vliegtuigen veilig opstijgen en landen, zijn deze berichtgevingen eerder geen uitzondering meer in onze samenleving. Vergeleken met de tienduizenden mensen die zonder problemen de piramides en de graftombes in de 'Valei der Koningen' aan de oevers van de Nijl, zonder incidenten, noch problemen, bezoeken gebeurt er in een statistische verhouding eigenlijk zelden iets, en het lijkt me toch maar een kleine kans dat een dergelijk, zeer uitzonderlijk incident zich veertien dagen nadien opnieuw zou voordoen. Dus bedaar ik mezelf dan ook met deze magere troost en breng hierdoor de stroom van duizend-en-een gedachten, die het voorval met zich mee had gebracht in mijn geest weer tot stilstand in mijn hoofd.

Bovendien realiseer ik me dat wij naar een totaal ander gebied reizen, namelijk naar 'Hurgada', gelegen aan de andere kant van de Rode Zee waar er zich tot op heden geen incidenten hebben voorgedaan en dat het kiezen van een lokale gids onder de lokale bevolking, zoals deze Taiwanese op eigen houtje hadden gedaan, wel de goedkoopste optie maar spijtig genoeg niet de veiligste was. Met de gevolgen van dien...

Morgen is het de dag van vertrek en zullen de conciërges 'Sonja & Etienne' bij ons thuis aankomen en zoals vorige keer op het huis en de accommodatie passen en vooral voor onze dieren zorgen...

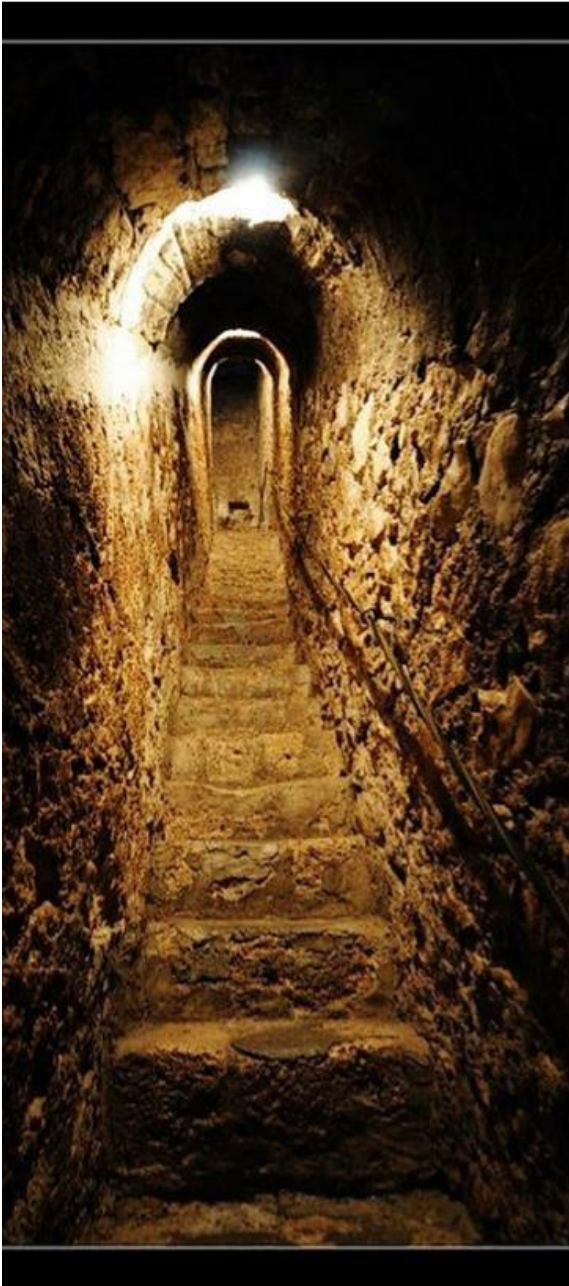
De drie katten in onze privé-woonst, de grote vogelkooi met een uitgegroeide kolonie van een tiental 'zebravinkvogeltjes' en de drieëntwintig vissen in het grote aquarium zijn dus beslist in goede handen. De reiskoffers liggen opengesperd op de vloer in de slaapkamer, reeds gevuld met de nodige bagage aan kleding en spullen die ons zullen vergezellen tijdens de verre overzeese reis. We dienen alleen nog enkele laatste spulletjes toe te voegen vooraleer we vertrekken...

Mijn gedachten nemen me weer op sleeptouw en in een flits denk ik aan de immense piramides gelegen in de 'Vallei der Koningen'.

Waarbij ik me een voorstelling maak van de ingang van de graftombe van de bekende 'Farao Toetanchamon' !

Een duistere ingang met spinnenrag waar bij het betreden korrelië rondstuivend zand je om de oren vliegt, aangedreven door een warme oosterse bries. De brandende fakkels aan de zandstenen muren en in mijn verbeelding, een duidelijke uitgestippelde route om de crypte te kunnen bereiken via een wirwar van gangen steeds dieper afdalend naar het hart van de piramide...

Dit zal bij de eerste ontdekkingsreiziger die de grafkamer heeft ontdekt een niet zo voor de hand liggende route geweest zijn, zoals deze nu voor de toeristen veilig in kaart is gebracht...

Toen was deze weg nog bezaaid met valstrikken en geheimzinnige mechanismen die vlijmscherpe pinnen uit de vloer en muren lieten schieten om de eventuele plundersaars en indringers te misleiden en van het leven te beroven...

Diegene die er toch in was geslaagd het hindernissenparcours met succes en heelhuids te hebben afgelegd, stond er bij het verbreken van het duizenden jaren oude zegel aan de geheime deur van de schatkamer in de catacombe, nog een mysterieuze vloek te wachten. Een vloek van de farao, een geheimzinnige kamer duizenden jaren afgesloten van de buitenwereld, geduldig wachtend op diegene die zijn heiligdom durfde te betreden.

Om op een mysterieuze wijze de indringer op een onverklaarbare manier te laten sterven...